

[Maisted]

Tidende, hvor man fra vismændenes side også har konstateret, at der er tale om forringet konkurrenceevne, at der ikke er kommet et yderligere rentefald på grund af for stor en pengemængde, og, hvad der er nok så væsentligt: man påpeger, at hvis arbejdsmarkedet bliver svækket, så risikerer man at få engelske tilstande og dermed engelsk levestandard.

Hvad er så løsningen på disse problemer? Det er selvfølgelig massive skattelettelser både til lønmodtagerne og til erhvervslivet. Kun ad den vej og ved hjælp af offentlige besparelser har man en chance for at løse problemerne.

Men det er selvfølgelig temmelig vanskeligt at gennemføre parlamentariske løsninger i dette samfund, når man oplever, at udenomsparlamentariske kræfter støttes af landets største parti. Hvad de ikke opnår ad parlamentarisk vej, forsøger de åbenbart at gennemtvinge ved at indføre anarkistiske tilstande i det danske samfund og støtte f.eks. de ulovlige strejker, vi har været vidne til mod HT, og som desværre flourer over hele landet.

Men man forstår det selvfølgelig, når lederen af landets største parti kan udtale som følger ved et besøg i et kommunistisk land. I Nordkorea udtaler hr. Anker Jørgensen følgende:

»Jeg ved, hvor meget De, Kim Il Sung, har helliget Dem arbejdet med dette vidunderlige lands uafhængighed og Deres folks lykke.«

Så er man klar over, at det altså ikke er et demokratisk parti, man har med at gøre – desværre landets største parti – men et parti, der er parat til at benytte de metoder, som man kender fra de kommunistiske lande.

For at vise, hvilken holdning de frie demokrater, som går ind for den personlige frihed, og som går ind for, at man skal overholde grundloven, har, vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer indenrigsministeren til at sætte hovedstadsrådets beslutning om fyring af de HT-chauffører, der ikke ønsker at være medlem af SiD, ud af kraft, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Jeg er af den opfattelse, at det er en sørgelig afslutning for folketinget, når man ikke har grebet ind over for disse ulovlige aktioner, og jeg må sige, at statsministeren og indenrigsministeren bærer et stort medansvar. Den danske befolkning har hørt statsministeren udtale, at det var glasklart, at her var tale om, at hovedstadsrådet foretog en ulovlig handling. Hvad kunne den danske befolkning så vente af denne regering og af statsministeren: at man foretog sig noget, at man aktionerede imod ulovlige handlinger? Det eneste, vi har oplevet, er snak og atter snak; der er intet sket på dette område.

Jeg har tidligere under debatten fremhævet, at der her er tale om ikke alene ulovlige strejker, men et klart brud på grundloven, indtil flere paragraffer, og det skal jeg selvfølgelig ikke gentage, men jeg er dybt skuffet over, at en borgerlig regering, som burde være den første til at varetage folkets borgerrettigheder, være den første til at varetage dets interesser og beskytte befolkningen, således at grundloven stadig væk var gældende for alle i dette samfund, ikke har reageret.

Den samme holdning, som vi konstaterer i de indenrigspolitiske spørgsmål, har vi også set udfolde sig med hensyn til de udenrigspolitiske spørgsmål. De frie demokrater går ind for NATO. Det siger socialdemokraterne at de også gør, men ikke desto mindre underminerer de de beslutninger, de selv har været med til at træffe. Det var under en socialdemokratisk regering, man traf den såkaldte dobbeltbeslutning. Alligevel fører man sig frem på en sådan måde, at vi kun kan tolke det, som om man vil undergrave de beslutninger, den socialdemokratiske mindretalsregering og folketinget har taget.

De frie demokrater, som går ind for NATO, gør det af følgende grunde. Vi ønsker at tilhøre en fri nation, en nation af frie mennesker, og den eneste mulighed, vi ser for, at dette kan opretholdes, er at være medlem af en forsvarsalliance som NATO. Når vi er medlem af NATO, må man også logisk erkende, at den førende nation, der skal varetage dette lands interesser på det forsvarspolitiske område og med hensyn til afspænding i denne verden, er USA. Derfor er det ganske urimeligt, at man foretager handlinger, der undergraver den forhandlingsposition, USA burde have over for de diktatoriske lan-